

Magatama

A „*magatama*” (勾玉, ritkábban 曲玉) egy ívelt alakú gyöngy, amely az őskori Japánban a késői *Jōmon*-korszaktól a *Kofun*-korszakig, nagyjából i. e. 1000-tól az i. sz. 6. századig volt jelen. Ezeket az „ékszereknek” is nevezett gyöngyöket kezdetben egyszerű kőből és földből készítették, de a *Kofun*-korszak végére már szinte kizárólag jádéből. A *magatama* eleinte díszítő funkcióval bírt, de a *Kofun*-korszak végére már szertartási és vallási tárgyként használták.

Magatama, a Jōmon-korszakból, ami a 8. századba datálható.

Jōmon időszak

A *magatama* először a *Jōmon*-korszak végén (i. e. 1000-300) jelent meg Japánban és ebben az időszakban viszonylag egyszerű, a természetben előforduló anyagokból készültek, többek között agyagból, talkumból, pala, kvarc, gneisz, jadeit, nefrit és szerpentinit. A *Jōmon*-korszakból származó *magatama* szabálytalan alakú volt, a formák régióról régióra változtak, és emiatt „kőkorszaki *magatama*” -nak nevezték el. A *magatama* a korábbi *Jōmon*-maradványokban, lyukkal átszúrt nagytestű állatok fogainak utánzata lehetett.

Ezek hasonlítanak a *magatama*-ra, de az újabb kutatások szerint ezek a korai *Jōmon*-leletek csupán díszítő funkciót tölthettek be, és nem állnak kapcsolatban a *magatama*-val. Úgy tűnik, hogy a *Jōmon*-korszak során a *magatama* fokozatosan átalakult: kezdetben pusztán díszítő funkciót töltött be, majd a korszak végére státuszszimbólummá vált, és szertartások során is használták. Létezhetett egy „középső *Jōmon* cserehálózat”, amelynek keretében a *magatama*-t olyan régiókban gyártották, ahol az előállításukhoz szükséges anyagok könnyen és bőségesen rendelkezésre álltak. A mai *Itoigawa*, *Niigata* területén található gyöngykészítő falvakban előállított jáde és talkum példányokat számos lelőhelyen találtak az északi part mentén, a középső hegyekben és *Kantō* régióban.

Az emberek ősidők óta hisznek abban, hogy a „*magatama*”, ami egy egyedi formájú kő, képes távoltartani a gonoszást. A *magatama* szó eredete még mindig ismeretlen, de úgy tartják, hogy a név a „*magaru*” és a „*tama*” szóból származik, ami „görbét” és „golyót” jelent.

Ez az igazán egyedi formájú kő csak Japánban és a Koreai-félsziget egy részén található meg és már a *Jomon*-korszakban is létezett.

A japán mitológia szerint a legendás *magatama*-t egy harcos, *Susanoo* ajándékozta *Amaterasu-Omikami*-nak, a sintó legfőbb istenének, aki a *magatama* segítségével megszabadult a *Yamata-no-orochi* szörnyetegtől. Valójában három titkos kincs volt a harcos *Susanoo* birtokában: kard, tükör és a *magatama*. A *Susanoo* által birtokolt *magatama* hivatalos neve: „*Yasakani-no-magatama*”. (八咫瓊勾玉)

Amaterasu-ōmikami istennő

Susano-no-Mikoto

Miért ilyen alakú a magatama?

Azt mondják, hogy a *magatama* feje a Napot, farka pedig a Holdat jelképezi. A Nap és a Hold ábrázolásával az emberek megpróbálták kifejezni imádatukat a nagy világegyetem iránt. A fejébe lyukat ültetve kapcsolatot tarthattak őseikkel, megvédehették magukat a gonosztól és a gonosz szellemektől, és részesülhettek a hatalomkő jótékony hatásaiban.

Emellett a kő anyaga is fontos. Egy Oszaka környéki ősi halomsírban 34 kisebb-nagyobb *magatama*-t találtak, amelyek mindegyike kemény jádéból készült. A jáde az egyik legnépszerűbb anyag a *magatama* készítéséhez. A *magatama* mérete viszonylag kicsi. A sírban talált nagyméretűek mérete körülbelül 3-4 centiméteres. A legnagyobb eddig talált példány kb. 6 cm hosszú volt, amelyet szintén Oszaka városában, *Sakai* városában találtak 1912-ben. Az ok, amiért sok *magatama*-t találtak a sírokban, az, hogy a nemes emberek legnépszerűbb kiegészítője volt, valamint a buddhizmusban használt fontos vallási tárgy. Az alakja és ereje miatt néha nagy templomok és szentélyek alapjául vagy Buddha-szobrok díszítésére használták. A *magatama*-n található lyuk alapvetően arra való, hogy zsinórt vagy bőrszallagot fűzzenek keresztül rajta és így a testre függesztik.

A magatama a három titkos kincs egyike a japán mitológiában

Egyszer volt, hol nem volt, Amaterasu-Ōmikami, a sintó hitvilág legfőbb istennője, elbújt egy barlangban (Amano-Iwato, vagyis az Ég Sziklabarlangja), mert mélyen megsértődött öccse, Susanoo viselkedése miatt. A világ sötétségbe borult, ezért a többi istenség összefogott, hogy visszacsalják rejtekhelyéről. Készítettek egy nagy magatamát, amelyet egy szent masaki fából készült fesztiváli díszítés közepén helyeztek el. Amaterasu végül kíváncsiságból előbújt, elfogadva a felajánlást, és visszahozta a fényt a világra.

Amaterasu előbújik a Mennyei Sziklabarlangból, visszahozza a napfényt a világra.

Amaterasu később három különleges tárgyat – a *magatama*-t, a szent kardot és a tükröt – ajándékozta unokájának, *Ninigino*-nak, ezzel megalapozva Japán császári dinasztiájának isteni eredetét. E három tárgyat ma is a három titkos kincsként tisztelik.

Hihetetlen, de a *magatama* valóban létezik. Ezt a szent ékszert, a *Yasakani-no-Magatama*-t, a japán császári család gondolja, és jelképesen a császári öröklődés egyik szimbóluma. Így tehát a *magatama* napjainkban is a japán császári család tulajdonában van, és a japán hagyományokban szent kincsként őrzik.

Japán három szent kincse, más néven a császári regalia vagy *Sanshu no Jingi*, egy kard, egy tükör és egy ékszer, amelyek a vitézség, a bölcsesség és a jóindulat erényeit szimbolizálják.

A fent említett történeten túl a három titkos kincs eredete és pontos helye rejtélyes marad. Ezen kincsekről szóló legendák azonban nemcsak a japán történelmi dokumentumokban találhatóak meg, hanem elterjedtek a kortárs művészetekben és a popkultúrában is, ahol gyakran visszaköszönnek animékben és mangákban. De miért vonzza ennyire a japán emberek szívét ez a három titkos kincs?

A sintó vallás, Japán egyik legismertebb spirituális irányzata és kiemelt fontosságot tulajdonít a rituáléknak. E szertartások célja, hogy az emberek lelkét összekapcsolják a múlttal és az örökkévalósággal. A három titkos kincs, a sintó vallás szerves részeként, ezt az összekapcsolódást szimbolizálja. A japán császárok nem koronát viselnek, hanem a trón szimbólumaiként tisztelik e szent tárgyakat, amelyek a császári hatalmat testesítik meg. A három titkos kincs ma Japán legikonikusabb jelképei közé tartozik, és mély spirituális jelentőséggel bír a japán kultúrában.

Magatama a japán mangában

Számos mangatörténetben láthatunk *magatama*-t, különösen a japán ősi történetek esetében. Egy híres manga történet, az *Inu Yaksha* „Kutya Yaksha” (犬夜叉) egy példa erre.

Az egyik főszereplő a *Yaksha* (buddhista őrző istenségek, akiket néha démoni harcosokként ábrázolnak).

A nyaklánc, amit *Inuyasha* visel, a *Kotodama-no-Nenju* nevet viseli, és különleges hatalma van: képes befogadni a viselőjének lelkét és nyelvének erejét. A nyakláncban található *magatama* erősíti ezt a lelki erőt, felerősítve a nyelv és a szavak hatalmát.

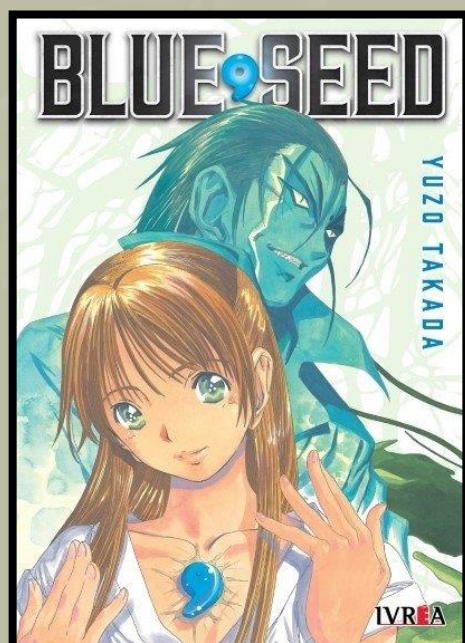

Inuyasha

Blue Seed: A *magatama* Erejének Legendája

A Blue Seed nem tartozik a legismertebb mangák közé, mégis egy különleges történetet mesél el, amelynek középpontjában a *magatama* származási helye, *Izumo* régió áll.

A főszereplő, *Momiji Fujimiya*, életére gonosz szellemek törnek, és különleges képessége akkor ébred fel, amikor megkapja egy legendás *magatama* erejét, amelyet a híres szörnyeteg, *Yamata-no-Orochi* zárt magába. Ezzel az erővel *Momiji* a Nemzeti Különleges Ügynökség tagjaként kezd el tevékenykedni, hogy szembeszálljon a természetfeletti fenyegetésekkel.

A magatama formatervezése és fejlődése az idő múlásával

A 6. században az emberek már nemcsak az eredeti zöld jádét, hanem a vörös achátból és kristályokból készült *magatama*-t is egyre inkább előnyben részesítették. A japánok hagyományosan nagy figyelmet fordítanak a színekre, amit jól illusztrál a *kimono*, Japán egyik leghagyományosabb ruhadarabja, mely számos különböző színben és mintában készül. A színek iránti érzékenységük és preferenciájuk lehetővé tette a különböző típusú *magatama* ékszerek kialakulását.

Ahogy a magatama népszerűsége növekedett, az elkészítéséhez szükséges anyagok megmunkálása és feldolgozása is egyre fontosabbá vált, és az ilyen termékeket előállító központok egyre nagyobb szerepet kaptak, különösen *Izumo* régióban. *Izumo*, és különösen *Matsue* városa (*Shimane* prefektúra) híres volt a kiváló minőségű jáde és achát feldolgozásáról. Bár a nyersanyagokat más területekről, például *Kyushu* és *Honshu* más részeiről szállították, *Izumo* városa a feldolgozás központjává vált, és számos, a *magatama* készítésére szolgáló műhely romjai találhatóak itt.

Valójában néhány ilyen *magatama*-műhely még ma is működik. Az *Izumo*-szentély, mely Japán három legnagyobb szentélye közé tartozik, hagyományosan a *magatama*-t használja a beiktatási szertartás során. Az itt alkalmazott *magatama* egy ilyen műhelyben készül.

Az *Izumo Magatama Múzeumban* mesterek őrzik és készítik a tradicionális *Izumo*-típusú *magatama*-t, amelyeket generációk óta örökítenek át a következő generációra. Itt lehetőség van vásárolni az általuk készített *magatama* termékeket is.

A fordítás az alábbi cikkek felhasználásával történt:

<https://en.wikipedia.org/wiki/Magatama>

<https://orientalsouls.com/blog/traditional-crafts/magatama-traditional-japanese-power-stone/>